

การประยุกต์หลักวจีสุจริต เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา

APPLICATION OF HONEST SPEECH PRINCIPLES TO PROMOTE POLITICAL COMMUNICATION OF
LOCAL POLITICIANS IN PONG SUB-DISTRICT MUNICIPALITY PONG DISTRICT, PHAYAO PROVINCE

ศรายุทธ ซื่อสัตย์, พระเมธีวชิรคุณ และ สมยศ ปัญญามาก

Sarayut Suesat1, Phramethiwachiraku and Somyot Panyamak

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phayao Campus

Corresponding author, e-mail: sarayut-007@outlook.com, Tel. 081-7249736

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง (2) เปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลปง และ (3) นำเสนอการประยุกต์ใช้หลักวจีสุจริต เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลปง เป็นวิจัยแบบผสมวิธี ได้แก่การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 รูปหรือคน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยด้านสื่อมวลชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านประชาชน ด้านช่องทางการสื่อสาร ด้านองค์กรทางการเมือง ด้านสาร ด้านผู้รับสาร และด้านแหล่งสาร ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม ประชาชนที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านการศึกษาและรายได้มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ศึกษา

3) การประยุกต์หลักวจีสุจริต 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมือง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยด้านสื่อนหวจามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านมณฑลภาสา ด้านอธิสุนววจา และด้านสัจจวจา ตามลำดับ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนว่า การนำหลักวจีสุจริต 4 มาประยุกต์ใช้ช่วยให้การสื่อสารทางการเมืองมีความถูกต้อง สุภาพ ชัดเจน และสร้างสรรค์ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ มีทัศนคติที่ดี และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง, นักการเมืองท้องถิ่น, หลักวจีสุจริต

Abstract

This research article aimed to: (1) study the level of political communication of local politicians in Pong Subdistrict Municipality (2) compare the political communication of local politicians in Pong Subdistrict Municipality and (3) propose the application of the principle of honest speech to promote political communication of local politicians in Pong Subdistrict Municipality. This is a mixed-methods research. Quantitative research collected data using questionnaires from a sample of 372 people, analyzed using statistical software. Qualitative research collected data from 15 key informants using structured interviews, analyzed using descriptive content analysis. The research findings revealed:

1) The level of political communication of local politicians in Pong Subdistrict Municipality showed that, overall, it was at a very satisfactory level. When considering each aspect individually, it was found that all aspects had a high level of satisfaction. The mass media aspect had the highest average score, followed by the public aspect, the communication channel aspect, the political organization aspect, the message aspect, the recipient of the message aspect, and the source of the message aspect, in that order.

2) The comparison of public opinion on political communication by local politicians in Pong Subdistrict Municipality, classified by personal factors such as gender, age, education level, occupation, and income, showed that people with different genders, ages, and occupations did not have significantly different opinions on political communication by local politicians at the 0.05 statistical significance level. However, people with different education levels and incomes had significantly different opinions on political communication by local politicians at the 0.05 statistical significance level. This indicates that education and income factors affect public opinion on political communication by local politicians in the study area.

3. The application of the Four Principles of Honest Speech to Promote Political Communication, showed that overall, the level of satisfaction was high. The aspect of truthful speech had the highest average score, followed by polite speech, truthful speech, and slanderous speech, in that order. Data from interviews reflected that... Applying the Four Principles of Honest Speech helps to make political communication accurate, polite, clear, and constructive. This fosters trust, positive attitudes, and increased political participation among the public, which is a crucial foundation for the sustainable development of democracy at the local level.

Keywords: The principle of honest speech; political communication; local politicians.

บทนำ

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองในปัจจุบันสามารถพิจารณาได้จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม ความสำคัญการสื่อสารทางการเมืองไทยนั้นได้มีการนำเอากระบวนการสมัยใหม่มาใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้กันทางการเมือง นั่นก็คือการใช้เครือข่ายบนโลกอินเทอร์เน็ต และสังคมออนไลน์ เพื่อแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของแต่ละฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) ไลน์ (Line) กระดานสนทนา (Web board) และการส่งต่อจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Forward Mail)

หรือแม้กระทั่งการส่ง คลิปวิดีโอเพื่อเผยแพร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์ยูทูป (www.Youtube.com) ที่ต่างฝ่ายต่างก็ จะมีการนำเสนอมุมมองและข้อมูลที่สนับสนุนฝ่ายของตนเองว่ามีความถูกต้องเสมอ รวมทั้งการใช้ VDO link, Phone-in ในการต่อสู้และโต้ตอบเพื่อแย้งซึ่งพื้นที่ในการนำเสนอข้อมูลที่สนับสนุนฝ่ายของตนเอง ตลอดจน การสร้างวาทกรรมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็น “ไพร่กับอำมาตย์” หรือศัพท์ที่สื่อความหมายทางการเมืองของ พรรคการเมือง เช่น “แลนสโลน” เป็นต้น มองให้เห็นชัดเจนด้านพื้นที่ทางการเมืองของกลุ่มการเมืองนอกจากเป็น พื้นที่บนท้องถนนแล้ว ยังมีการเปิดพื้นที่สาธารณะทางอินเทอร์เน็ตที่ทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน และการแสดงความคิดเห็น เกิดเป็นชุมชนออนไลน์ที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ อย่างเต็มที่ มีทั้งการแสดงตัวตนที่แท้จริงที่มีสมาชิกหลากหลายทุกเพศทุกวัย ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา ทุกระดับ การศึกษา ทุกสาขาอาชีพ และทุกกลุ่มสังคมย่อย เป็นต้น ซึ่งสมาชิกเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีการพบปะ ปฏิสัมพันธ์กันแบบซึ่งหน้าโดยตรงก็ได้เพียงแต่มีแนวความคิดหรือวัตถุประสงค์ที่เหมือนกัน และรวมตัวกันทาง ชุมชนออนไลน์ (พระสังวาล เขมปญโญ (สายเนตร) และคณะ, 2565 : 359) เทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา มีเขตพื้นที่การปกครองรวมกัน 2 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลปอง จำนวน 5 หมู่บ้าน และ ตำบล นาปรัง จำนวน 5 หมู่บ้าน รวมกันเป็น 10 หมู่บ้าน แบ่งการปกครองออกเป็น 2 เขต และช่วยเหลือประชาชน ทุกภาคส่วนในการบริหารงาน ในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้ เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองและการเลือกตั้งเพื่อให้ การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ผลการ ดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง (สำนักปลัด เทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา, 2567)

ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม การแข่งขันทางการเมืองท้องถิ่นสูง ประชาชนในพื้นที่ ทั้งสถานะ ช่วงอายุ รายได้ อาชีพ การศึกษาต่างกัน และเป็นชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ซึ่งทำให้การสื่อสารทาง การเมืองที่แตกต่างกันออกไป ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา ความเข้าใจในความหมายของในการสื่อสารหรือ ข้อความที่สื่อสารออกไป ดังนั้น กระบวนการสื่อสาร จึงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ คือ ผู้ส่งสาร (Sender) ผู้รับสาร (Receiver หรือ Audience) สาร (Message) ช่องทางการติดต่อ (Channel) หรือสื่อ (Media) ปฏิกริยาตอบสนอง (Response) และ สิ่งรบกวน (Noise) จึงมีส่วนสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ประชาชน

การนำหลักทฤษฎีจิต 4 มาช่วยในกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น ค่านิยม อุดมการณ์ ทางการเมือง ภายในระบบการเมืองอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งฉายภาพให้เห็นถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ นักการเมืองท้องถิ่นกระทำในทางการเมือง การสื่อสารทางการเมือง จึงเป็นความพยายามที่ จะใช้ประโยชน์ จากกิจกรรมพื้นฐานของมนุษย์ในสังคมที่ต้องมีการสื่อสารถึงกัน พุทธวิธีการสื่อสารครอบคลุมถึงเรื่องการ สื่อสารของมนุษย์ทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับการพูด การฟัง การรับรู้ การเปิดรับการสื่อสาร การคิดและการเชื่อ ซึ่งหลักการสื่อสารตามแนวพระพุทธศาสนา (อาทิตย์ ชู ชัย และคณะ, 2565 : 180 – 491) ทำให้ประชาชน และนักการเมืองท้องถิ่นสื่อสารกันให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา
2. เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อนำเสนอการประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีจิต 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของ
นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิง
ปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม
(Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth
Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัด
พะเยา จำนวน 5,415 คน (สำนักบริหารงานทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2567 :
[ออนไลน์])

2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการ
สุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาล
ตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 5,415 คน จากการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ
ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 726) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ
จากสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 373 คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. เทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา มี 2 ตำบล จำนวน 10 หมู่บ้าน สำหรับการวิจัย
ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ศึกษาเฉพาะ 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย ตำบลปง บ้านคู บ้านดอนชัย บ้านหนูน
บ้านกองแล บ้านบุญเรือง ตำบลปง บ้านบุญยืน บ้านนาปรัง บ้านบ่อค่าง บ้านดอนแก้ว บ้านแสนสุข ตำบลนา
ปรัง

2. ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมี
ขั้นตอนการสร้าง การตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม
(Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น ๔ ตอน

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคม ศาสตร์
โดยใช้สถิติ ดังนี้

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและ
พรรณนา สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมุติฐาน โดยจำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรอิสระสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-
test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรอิสระตั้งแต่สามกลุ่ม

ขึ้นไป เมื่อพบว่ามีค่าความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 15 รูป/คน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 4 ประชาชน จำนวน 7 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้วยวิธีการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

4) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

1) วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินได้ว่าคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบทและจะหาคำหรือข้อความใดออกไป

2) คำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์โดยมีการโยงเข้ากับกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่นๆ ได้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในเทศบาลตำบลปงอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี และมีอายุระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างและลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๒๗ คน และมีรายได้อยู่ในระดับ ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา ทั้ง ๗ ด้านในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ผลรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.28 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ด้านสื่อมวลชน เป็นลำดับแรก อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.31 รองลงมา ได้แก่ ด้านประชาชน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.21 ด้านช่องทางการสื่อสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.94 ด้านองค์กรทางการเมือง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 ด้านสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.91 ด้านผู้รับสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.88 และด้านแหล่งสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.87 เป็นลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา ตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา ตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แสดงด้วยค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และ ค่าเอฟ (f-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1) ประชาชนที่มีเพศ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปงอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยวิธีการทดสอบค่าที ค่าที (t - test) = 0.819 และค่า Sig = 0.70 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปงอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) (F = 0.902 และค่า Sig. = 0.463) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปงอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้วิธี

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($F = 2.020$ และค่า Sig. = 0.04) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปองอำเภอปอง จังหวัดพะเยา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($F = 0.693$ และค่า Sig. = 0.597) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปองอำเภอปอง จังหวัดพะเยา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one- Way Anova) ($F = 1.895$ และค่า Sig. = 0.04) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. นำเสนอการประยุกต์ใช้หลักวจีสัจจريت เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา

1) ผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักวจีสัจจريت 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา พบว่า การวิเคราะห์การประยุกต์หลักวจีสัจจريت 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ผลรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.11 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ด้านสันทนาการ เป็นลำดับแรก อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.28 รองลงมา ได้แก่ ด้านมณฑลภาสา อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.25 ด้านอุปศุณาวาจา อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.95 และด้านสัจจวาจา อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.94 เป็นลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ การประยุกต์หลักวจีสัจจريت 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า การประยุกต์หลักวจีสัจจريت 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา เป็นการนำเสนอการประยุกต์ให้หลักธรรมทางพุทธศาสนา โดยเฉพาะหลักวจี 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน โดยมีข้อค้นพบสำคัญ คือ 1.ด้านสัจจวาจา การพูดความจริงและไม่ปิดเบือนข้อเท็จจริงช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของประชาชนต่อนักการเมืองท้องถิ่น ส่งผลให้การสื่อสารทางการเมืองมีความโปร่งใสและได้รับการยอมรับมากขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานของความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย 2. ด้านอุปศุณาวาจา การเมืองท้องถิ่นมักเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่หลากหลาย นักการเมืองควรหลีกเลี่ยงการกล่าวร้ายหรือยุยงให้เกิดความแตกแยกระหว่างกลุ่มประชาชนหรือฝ่ายการเมือง การสื่อสารที่สร้างสรรค์จะช่วยให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น 3. ด้านสันทนาการ หรือการไม่ใช้ถ้อยคำหยาบคาย การสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพช่วยลดความขัดแย้งทางการเมือง สร้างบรรยากาศแห่งความเคารพซึ่งกันและกัน และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักการเมืองกับประชาชน ตลอดจนผู้มีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่าง 4. ด้านมณฑลภาสา หรือการไม่พูดเพ้อเจ้อ พบว่า การสื่อสารที่กระชับ ชัดเจน และตรงประเด็น ช่วยให้ประชาชนเข้าใจสาระสำคัญของนโยบายและการดำเนินงานของเทศบาลได้อย่างถูกต้อง ลดความสับสนและเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารทางการเมือง การประยุกต์ใช้หลักวจีสัจจريت 4 ช่วยส่งเสริมการสื่อสารทาง

การเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลปงให้มีทั้ง ความถูกต้อง สุภาพ เป็นมิตร และมีสาระ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ มีทัศนคติที่ดี และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ที่ 1 ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา พบว่า พบว่า ระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา ทั้ง 7 ด้านในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ผลรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.28 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ด้านสื่อมวลชน เป็นลำดับแรก อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.31 รองลงมา ได้แก่ ด้านประชาชน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.21 ด้านช่องทางการสื่อสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.94 ด้านองค์กรทางการเมือง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 ด้านสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.91 ด้านผู้รับสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.88 และด้านแหล่งสาร อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.87 เป็นลำดับสุดท้ายสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรยุทธ ชะนิล (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์หลักพุทธธรรมและการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง เพื่อสร้างความนิยมสำหรับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.55, S.D.=0.31) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านช่องทางการสื่อสาร (\bar{X} = 3.69, S.D.=0.46) รองลงมา คือ ด้านสาร และด้านผู้รับสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (\bar{X} = 3.51, S.D.=0.52, (\bar{X} = 3.51, S.D.=0.46 ตามลำดับ) และผู้ส่งสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.50, S.D.=0.56) ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระครูธรรมธรรณบุญเที่ยง พุทธสาวโก (ลักษณะพลวงค์) (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการสื่อสารทางการเมืองเพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์” จากการศึกษาพบว่า การสื่อสารทางการเมืองเพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.63, S.D.= 0.95) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านผู้รับสาร (\bar{X} = 3.84, S.D.=0.98) รองลงมาได้แก่ ด้านสาร (\bar{X} = 3.62, S.D.=0.98) ด้านผู้ส่งสาร (\bar{X} = 3.58, S.D.=0.91) และด้านช่องทางการสื่อสาร (\bar{X} = 3.51, S.D.=1.05) ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาปรัชญ์ นภฎิริสิริ (อรรถาพร) (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองตามหลักวิถีสุจริตของประชาชนในเขต เทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเจตนางดเว้นจากการพูด ส่อเสียด (\bar{X} = 4.11) ด้านเจตนางดเว้นจากการพูดหยาบ (\bar{X} = 4.10) ด้านเจตนางดเว้นจากการพูดเท็จ (\bar{X} = 3.78) และด้านเจตนางดเว้นจากการพูดเพื่อเจ้า (\bar{X} = 3.58) ตามลำดับ

2. ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ที่ 2 การเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระดับการศึกษา (Sig.= 0.04) และรายได้ (Sig.= 0.04)

จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่เพศ อายุ และอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระศกลวัฒน์ จิตตปัญญา (วงวิวงษ์) (2563) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหนาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม พบว่า ประชาชนที่มีอายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหนาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพระชาญชัย ติสสุโส (ศรีแพทย์) (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง จากการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญตามสมมติฐานที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระบุญธง อตตรรกษิโต (เสา) (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามทัศนคติของพระสงฆ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จากการศึกษาพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พระสงฆ์ในอำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรีที่มี อายุ พรรษา วุฒิ การศึกษาทางโลก และภูมิสำเนาเดิมต่างกัน มีทัศนคติต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านความรู้ ความเข้าใจหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านทัศนคติทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และโดยรวมทั้ง ๒ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่พระสงฆ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีวุฒิ การศึกษาทางธรรมต่างกันมีทัศนคติต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยด้านความรู้ความเข้าใจหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และโดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ที่ 3 นำเสนอการประยุกต์ใช้หลักวจีสุจจริต 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา พบว่า การนำเสนอการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนาโดยเฉพาะหลักวจี 4 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน โดยมีข้อค้นพบสำคัญ คือ 1.ด้านสัจจวาจา การพูดความจริงและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของประชาชนต่อนักการเมืองท้องถิ่น ส่งผลให้การสื่อสารทางการเมืองมีความโปร่งใสและได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานของความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย 2. ด้านอภิสุนทรวาจา การเมืองท้องถิ่นมักเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่หลากหลาย นักการเมืองควรหลีกเลี่ยงการกล่าวร้ายหรือยุยงให้เกิดความแตกแยกระหว่างกลุ่มประชาชนหรือฝ่ายการเมือง การสื่อสารที่สร้างสรรค์จะช่วยให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น 3. ด้านสันทวาจา หรือการไม่ใช้ถ้อยคำหยาบคาย การสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพช่วยลดความขัดแย้งทางการเมือง สร้างบรรยากาศแห่งความเคารพซึ่งกันและกัน และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักการเมืองกับประชาชน ตลอดจนผู้มีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่าง 4. ด้านมัตถวาจา หรือการไม่พูดเพ้อเจ้อ พบว่า การสื่อสารที่กระชับ ชัดเจน และตรงประเด็น ช่วยให้ประชาชนเข้าใจสาระสำคัญของนโยบายและการดำเนินงานของเทศบาลได้อย่างถูกต้อง ลดความสับสน และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารทางการเมือง การประยุกต์ใช้หลักวจีสุจจริต 4 ช่วยส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลปองให้มีทั้ง ความถูกต้อง สุภาพ เป็นมิตร และมีสาระ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ มีทัศนคติที่ดี และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ พระมหาปรัชญ์ นภฏริสิริ (อรรถพร) (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองตามหลักวจีสัจจัตถ์ของ ประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ได้มีการนำ หลักวจีสัจจัตถ์ไปใช้ในการสื่อสารทางการเมือง โดยส่วนใหญ่กล่าววาทจาเป็นที่น่าเชื่อถือ พูดในสิ่งที่เกิด ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ไม่กล่าวคำนิทาว่าร้าย ส่อเสียดยุยง ให้แตก ความสามัคคีกัน ระหว่างเพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชา ไม่กล่าวคำหยาบ ไม่กล่าวคำเพื่อ ไม่กล่าวคำเท็จ กล่าวแต่คำอ่อนหวาน สุภาพอ่อนโยนเป็นที่ชอบใจของคนทั่วไปและเพื่อนร่วมงาน ในการ สื่อสารทางการเมืองอยู่เป็นประจำ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก) (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักสัจจัตถ์ 3 ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ อภิปรายได้ว่า ด้านวจีสัจจัตถ์ ผู้บริหาร บริหารงานโดยกำกับดูแลการใช้วาทจาที่เป็นจริงเพราะถูกกาลเทศะ สร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ชุมชน เป็นผู้ประสานสัมพันธ์ภาพ เป็นที่ปรึกษาให้แก่ชุมชน หลีกเลียงคำพูดที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ให้ ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้คำแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วย ความสามัคคี ไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันด้วยการประพตติดีของวาทจา และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาความสำคัญของสัจจัตถ์ 3 ต่อการปฏิบัติ วิปัสสนาภาวนา” จากการศึกษาพบว่า วจีสัจจัตถ์ 4 ประการ ได้แก่ ไม่พูดเท็จ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในการสื่อสาร ไม่พูดส่อเสียด เพื่อรักษาความสามัคคีระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ไม่พูดคำหยาบ เพื่อแสดงความเคารพซึ่งกันและกัน ไม่พูดเพื่อเจ้า เพื่อสื่อสารให้ตรงประเด็นและมีการพัฒนาวจีสัจจัตถ์ไม่เพียงแต่ช่วยให้การสื่อสารมีคุณภาพมากขึ้น แต่ยังมีผลดีในด้านต่าง ๆ ของชีวิต ได้แก่ ด้านสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว และส่วนตัว เมื่อประชาชนยึดมั่นในศีลธรรมและกฎกติกาของสังคม ก็จะทำให้เกิดความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลในชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาชาติให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

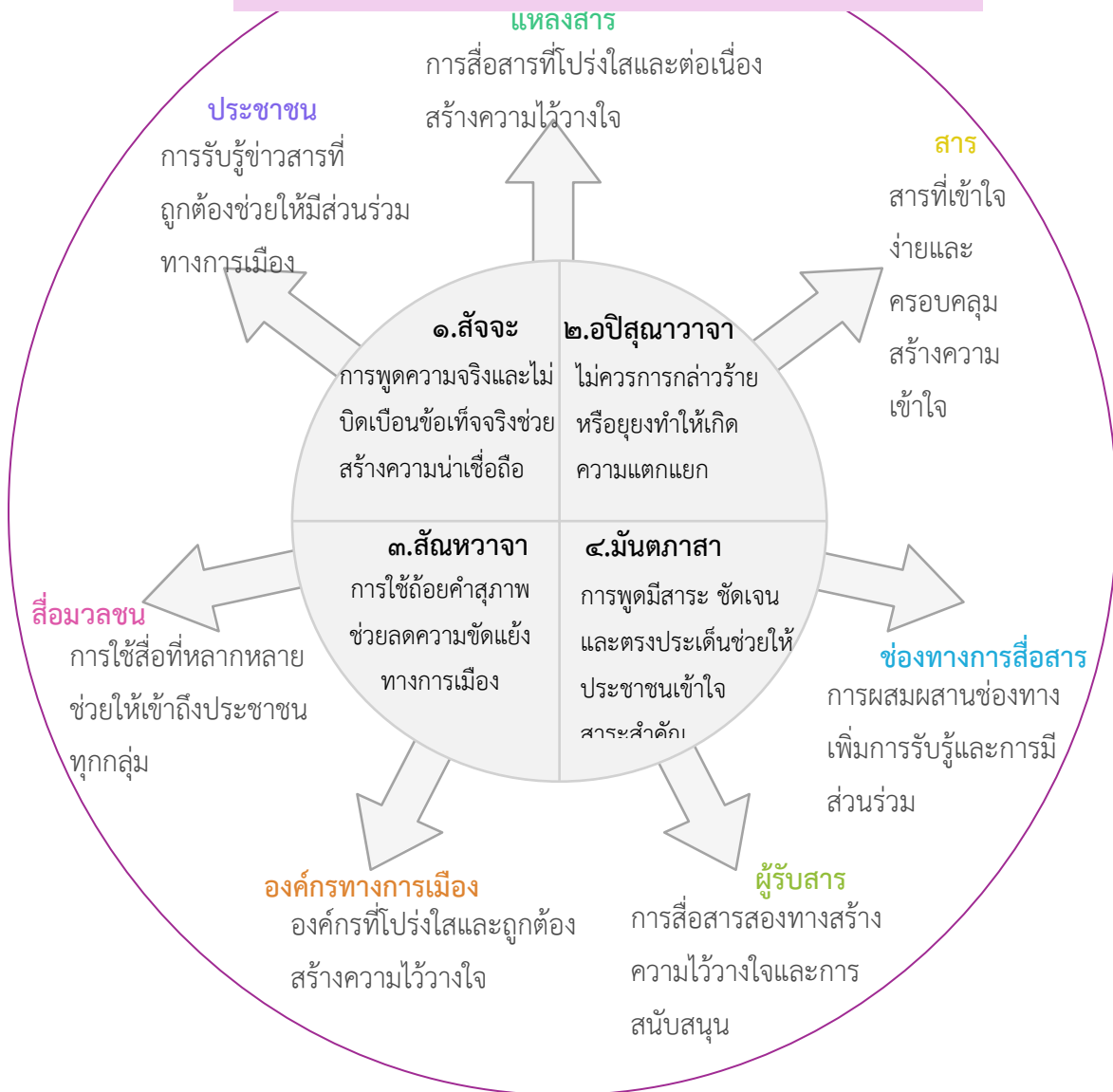
องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักวจีสัจจัตถ์ เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยดังกล่าวสรุปเป็นความสัมพันธ์เชิงแผนภาพ ดังต่อไปนี้

1.1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักวจีสัจจัตถ์ เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยาในลักษณะแผนภาพที่แสดงถึงการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ 1.1

การประยุกต์ใช้หลักวจีสุจริต เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของ
นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา

แผนภาพที่ 1.1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย: นายศรายุทธ ซื่อสัตย์

จากแผนภาพที่ 1.1 การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักวจีสุจริต เพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา คณะผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญ หลักวจีสุจริตสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและเป็นรูปธรรม การสื่อสารที่ยึดความจริง ความสุภาพ ความสร้างสรรค์ และความเหมาะสมกับกาลเทศะ ช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจ และความเข้าใจอันดีระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน นอกจากนี้ การยึดหลักวจีสุจริตยังมีผลช่วยลดความขัดแย้งทางการเมือง เสริมสร้างจริยธรรมและธรรมาภิบาลในการบริหารงานท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น อันนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) เทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ควรกำหนดแนวทางหรือกรอบนโยบายด้านการสื่อสารสาธารณะที่ยึดหลักวิถีสุจริต 4 เป็นหลักสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับนักการเมืองท้องถิ่นและผู้บริหารในการสื่อสารกับประชาชนอย่างมีคุณธรรม โปร่งใส และสร้างสรรค์

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพะเยา ควรจัดอบรมหรือกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักการเมืองท้องถิ่นในด้านจริยธรรมและการสื่อสารทางการเมือง โดยบูรณาการหลักวิถีสุจริตเข้ากับทักษะการสื่อสารสมัยใหม่ เพื่อส่งเสริมการใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ถูกต้อง และเหมาะสมกับบริบทของชุมชน

3) หน่วยงานท้องถิ่นและเทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ควรสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมการสื่อสารที่ไม่กล่าวร้ายหรือสร้างความแตกแยกทางการเมือง โดยเน้นการสื่อสารที่เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมของชุมชนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายพื้นที่ศึกษาไปยังเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอื่น หรือในภูมิภาคที่มีบริบททางสังคมและการเมืองแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการประยุกต์ใช้หลักวิถีสุจริตและเพิ่มความครอบคลุมขององค์ความรู้

2) ควรศึกษามุมมองของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม เช่น ประชาชน ผู้นำชุมชน ข้าราชการท้องถิ่น หรือสื่อมวลชนท้องถิ่น เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลกระทบจากการสื่อสารทางการเมืองที่ยึดหลักวิถีสุจริตอย่างรอบด้าน

3) ควรมีการศึกษาการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอื่น ๆ เช่น หลักอิทธิบาท 4 หลักพรหมวิหาร 4 หรือหลักสังคหวัตถุ 4 ร่วมกับหลักวิถีสุจริต เพื่อพัฒนาแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองเชิงคุณธรรมที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

งานนโยบายและแผน สำนักปลัด เทศบาลตำบลปอง อำเภอปอง จังหวัดพะเยา. (2567). แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาของเทศบาลตำบลปอง (พ.ศ.2566-2570). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา, <https://www.tessabantambonpong.go.th/plan/strategic>.

ธีรยุทธ ชะนิล. (2566.) การประยุกต์หลักพุทธธรรมและการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองเพื่อสร้าง ความนิยมสำหรับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระครูธรรมธราชญ์เที่ยง พุทธสาโว (ลักษณะพลวงค์). (2564). การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการสื่อสารทาง การเมืองเพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย.

พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก). (2557). การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาล ตำบล แก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย.

- พระชาญชัย ติสสุวโส (ศรีแพทย์). (2562). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระบุญแรง อุดรฤทธิโต (เสา). (2558). การปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามทัศนคติของพระสงฆ์อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาปรัชญ์ นภภูริสิริ (อัครเทพ). (2564). การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระศกลวัฒน์ จิตตปัญญา (วงวิงษ์). (2563). บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหวาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสังฆวาน เขมปญโญ (สายเนตร) และคณะ. (2565). การสื่อสารทางการเมือง. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์. สำนักบริหารงานทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2567). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.bora.dopa.go.th.
- เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์. (2560). ศึกษาความสำคัญของสุจริต ๓ ต่อการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อาทิตย์ ชูชัย และคณะ. (2565). พุทธวิธี : การสื่อสารทางการเมือง. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์.
- Taro Yamane. (1973). Statistics : An Introductory Analysis, 3rd Edition. (Tokyo: Aoyama Gakuin University)